

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Jany Volkové a Mgr. Barbory Berkové ve věci

žalobce: **Ing. M. J.**
bytem M. 989/7, P. 9
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, Praha 8

proti
žalovanému: **Městský úřad Valašské Meziříčí**
sídlem Soudní 1221, Valašské Meziříčí

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

- I. Řízení o návrhu žalobce, aby krajský soud zakázal žalovanému pokračovat ve zveřejňování nedostatečně anonymizovaných osobních údajů žalobce na webových stránkách žalovaného dostupných na URL <http://www.valasskemezirici.cz/>, a to jména žalobce, příjmení žalobce, data narození žalobce, adresy trvalého pobytu a bydliště žalobce a e-mailové adresy žalobce ve zveřejněné žádosti žalobce žalovanému o informace ze dne 7. dubna 2016, **se zastavuje.**
- II. Soud určuje, že zásah spočívající ve zveřejnění nedostatečně anonymizovaných osobních údajů žalobce Městským úřadem Valašské Meziříčí na webových

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

stránkách žalovaného dostupných na URL <http://www.valaskemezirici.cz/>, a to jména žalobce, příjmení žalobce, data narození žalobce, adresy trvalého pobytu a bydliště žalobce a e-mailové adresy žalobce ve zveřejněné žádosti žalobce žalovanému o informace ze dne 7. dubna 2016, **byl nezákonný**.

III. Žalobci se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

IV. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou dne 28. 12. 2017 domáhal, aby krajský soud vyslovil, že:

„I. Žalovanému se zakazuje pokračovat ve zveřejňování osobních údajů žalobce na celosvětové komunikační síti internet, konkrétně na webových stránkách žalovaného dostupných na URL <http://www.valaskemezirici.cz/>, a to jména žalobce, příjmení žalobce, datum narození žalobce, adresu trvalého pobytu a bydliště žalobce a e-mailovou adresu žalobce ve zveřejněné žádosti žalobce žalovanému o informace žalobce ze dne 7. dubna 2016 na webových stránkách žalovaného, alternativně (in eventum):

II. Žalovanému se zakazuje pokračovat v nedostatečné anonymizaci osobních údajů žalobce na celosvětové komunikační síti internet, konkrétně na webových stránkách žalovaného dostupných na URL <http://www.valaskemezirici.cz/>, a to jména žalobce, příjmení žalobce, datum narození žalobce, adresu trvalého pobytu a bydliště žalobce a e-mailovou adresu žalobce ve zveřejněné žádosti žalobce žalovanému o informace žalobce ze dne 7. dubna 2016 na webových stránkách žalovaného,

III. Zásah žalovaného vůči žalobci spočívající ve zveřejňování osobních údajů žalobce na celosvětové komunikační síti internet, konkrétně na webových stránkách žalovaného dostupných na URL <http://www.valaskemezirici.cz/>, a to jména žalobce, příjmení žalobce, datum narození žalobce, adresu trvalého pobytu a bydliště žalobce a e-mailovou adresu žalobce ve zveřejněné žádosti žalobce žalovanému o informace žalobce ze dne 7. dubna 2016 na webových stránkách žalovaného byl nezákonný, alternativně (in eventum), alternativně (in eventum):

IV. Zásah žalovaného vůči žalobci spočívající ve zveřejňování nedostatečně anonymizovaných osobních údajů žalobce na celosvětové komunikační síti internet, konkrétně na webových stránkách žalovaného dostupných na URL <http://www.valaskemezirici.cz/>, a to jména žalobce, příjmení žalobce, datum narození žalobce, adresu trvalého pobytu a bydliště žalobce a e-mailovou adresu žalobce ve zveřejněné žádosti žalobce žalovanému o informace žalobce ze dne 7. dubna 2016 na webových stránkách žalovaného byl nezákonný.“

Žalobce dále žádal, aby krajský soud uložil žalovanému nahradit náklady řízení.

2. Z obsahu spisu vyplynulo, že žalobce podal dne 8. 4. 2016 u žalovaného žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“). Žalovaný žalobci dne 20. 4. 2016 odpověděl a žádost o informaci spolu s odpovědí dne 31. 1. 2017 zveřejnil na internetových stránkách

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

<http://www.valaskemezirici.cz/>. Osobní údaje žalobce anonymizoval žalovaný tak, že je překryl černým fixem. Žalovaný poté, co mu krajský soud doručil nyní projednávanou žalobu, dne 11. 1. 2018 upravil zveřejněné dokumenty tak, aby z nich již nebyly čitelné osobní údaje žalobce, a zaslal žalobci omluvu ze dne 15. 1. 2018, sp. zn. MěÚVM 003984/2018.

B) Žaloba

3. Žalobce požadoval, aby krajský soud rozhodl tak, jak je uvedeno v bodě 1. tohoto rozsudku. Uvedl, že se dne 6. 12. 2017 dozvěděl od svého přítele, že na oficiálních stránkách žalovaného lze vyhledat a stáhnout dokument ve formátu PDF, konkrétně žalobcovu žádost o poskytnutí informace, která obsahuje jméno, příjmení, datum narození, adresu trvalého pobytu, bydliště žalobce a e-mailovou adresu žalobce. Údaje byly sice začerněny, ale i tak byly čitelné. Podle žalobce informační zákon neopravňuje žalovaného zveřejnit neanonymizované údaje žalobce, ale pouze anonymizovanou odpověď na žádost o informace. Jednáním žalovaného došlo k zásahu do soukromí, práva na ochranu osobních údajů a zásahu do osobní sféry. Žalobce se postupem žalovaného cítil ohrožen, protože zveřejňování jeho osobních údajů může vést k útokům ze strany veřejnosti.
4. Žalobce v žalobě dále provedl polemiku nad postupem Nejvyššího správního soudu, nesouhlasil s tím, že jména zástupců a advokátů jsou zveřejněna v rozsudcích na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu.

C) Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Sdělil, že osobní údaje žalobce anonymizoval, a to tak, že je zakryl fixem. Vysvětlil, že zřejmě vlivem technologického procesu při skenování skener prosvítí dokument skrz na skrz, čímž došlo k žalobcem vytýkanému stavu. Čitelnost osobních údajů žalobce je obtížná a je možná pouze na některých typech počítačového monitoru. Žádost o informace nebyla na webových stránkách žalovaného vložena ve strojově čitelné podobě, proto osobní údaje žalobce nemohly využít vyhledavače (např. Google). Osobní údaje žalobce by tak mohl zjistit pouze ten, kdo by na stránkách žalovaného cíleně vyhledával konkrétní žádost o informaci.
6. Podle žalovaného žalobce neprokázal dodržení subjektivní lhůty k podání žaloby.
7. Žalovaný měl za to, že žalobce měl využít jiné prostředky na ochranu svého práva; před podáním žaloby se měl obrátit na žalovaného a vyzvat jej ke sjednání nápravy, čímž mohla být chyba žalovaného vyřešena mimosoudně. Podání žaloby tak má podle žalovaného znaky šikanózního výkonu práva. Žalovaný okamžitě poté, co mu byla doručena nyní řešená žaloba (11. 1. 2018), upravil a anonymizoval dokumenty tak, aby nebylo možné přechíst osobní údaje žalobce.
8. Žalovaný dále uvedl, že osobní údaje žalobce jsou veřejně známé, protože jsou zveřejněny ve volně přístupné části živnostenského rejstříku. Podle žalovaného předmět žádosti o informace nebyl obstrukční, narušující pokojný stav místního uspořádání existujících vztahů, a žalobce skutkově nedoložil, jak by se tvrzený zásah negativním způsobem projevil v jeho právní sféře. Nelze také prokázat příčinnou souvislost mezi jednáním žalovaného a případným zásahem do právní sféry žalobce.

D) Replika žalobce

9. Žalobce v replice ze dne 20. 2. 2018 měl za to, že je zcela irrelevantní, v jaké podobě byly osobní údaje čitelné, tedy zda pouze na internetových stránkách žalovaného či i v tištěné podobě. Na věci nic nemění ani to, že žalovaný žádost o informaci anonymizoval; rozhodující je, že byla anonymizace provedena nedostatečně, protože ochrana osobních údajů musí být absolutní. Žalovaný neměl zveřejňovat osobní údaje žádným způsobem, na věci tedy nic nemění, že osobní údaje nemohly použít internetové vyhledávače. Žalobce doplnil, že neměl povinnost využít před podáním žaloby jiný opravný prostředek, protože dle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), měl právo obrátit se přímo na krajský soud. Pokud by žádal žalovaného o nápravu, mohl by žalovaný údaje pouze anonymizovat a žalobci se omluvit, což je dle něj nedostatečné. Podání žaloby má výrazný psychologický a preventivní efekt a bez podání žaloby by žalovaný neměl důvod se obdobného jednání vyvarovat.
10. Argumentace žalovaného veřejně přístupnými rejstříky není případná, protože v těchto rejstřících by bylo nutné vyhledávat žalobce již přímo podle jména. Navíc tyto rejstříky neobsahují e-mailovou adresu a ani z nich není zjistitelný konkrétní obsah žádosti o informace.
11. Vzhledem k tomu, že žalovaný údaje již anonymizoval, sdělil žalobce, že petit č. I nelze již pro následné chování žalovaného projednat. Následně však v podání ze dne 20. 3. 2018, nazvaném jako „úprava žalobního návrhu ohledně čísla účtu pro platbu nákladů řízení advokátovi žalobce“, žalobce znovu navrhl, aby krajský soud vydal rozsudek s výroky I.-IV. (jak je uvedeno v bodě 1. tohoto rozsudku) a toliko upravil petit týkající se náhrady nákladů řízení, ve kterém pouze změnil číslo účtu advokáta.

E) Jednání soudu

12. Během jednání soudu, které se uskutečnilo 27. 3. 2018, zástupce žalobce odkázal na žalobu, repliku ze dne 20. 2. 2018 a změnu žaloby ze dne 20. 3. 2018, dále doplnil, že správní řízení je obecně neveřejné, a proto nikdo nemá právo vědět, kdo je účastníkem řízení. Žalovaný porušil listovní tajemství, pokud zveřejnil písemnost žalobce včetně osobních údajů. V rozhodované věci nebyl žalovaný oprávněn zveřejnit žalobcovy osobní údaje, protože pro toto jednání neměl žádný legitimní důvod. V souvislosti se žádostí o poskytnutí informace měl žalovaný zveřejnit výhradně poskytnuté informace, nikoli osobní údaje žalobce. Žalobce se domníval, že špatná anonymizace žádostí o informace by mohla odradit další žadatele od jejich podání. Žalovaný žádosti o informace zásadně anonymizoval, proto žalobce očekával, že se tak stane i u jeho žádosti, ale „*nešťastnou náhodou*“ se žalovaný dopustil pochybení právě ve věci žalobce.
13. Zástupkyně žalovaného odkázala na vyjádření k žalobě a uvedla, že nedošlo k žádnému pochybení; anonymizace byla provedena černým fixem, který sice může prosvítat, ale údaje jsou velice obtížně čitelné, jak ostatně vyplývá ze spisu. Žalovaný tak nepochybně učinil vše pro anonymizaci údajů a postupoval v souladu s informačním zákonem. Dále doplnila, že veškerá právní argumentace byla obsažena v žalobě a vyjádřeních, proto jednání soudu z důvodu nesouhlasu na straně žalobce vede pouze ke zvyšování nákladů a prodlužování řízení.
14. K dotazu krajského soudu na formulaci žalobního petitu v žalobě, v podání ze dne 20. 2. 2018 a ze dne 20. 3. 2018, zástupce žalobce uvedl, že žalobní petitů formulované jako *petit in eventum*, tj. petitů I. a II. a petitů III. a IV., byly takto formulovány z opatrnosti, protože nebylo možné předvídat, zda krajský soud bude považovat anonymizaci

provedenou černým fixem za zveřejnění či nikoliv; podstatou žaloby tedy bylo brojit proti zveřejnění nedostatečně anonymizovaných osobních údajů žalobce. Zástupce žalobce na závěr žádal, aby krajský soud rozhodl tak, že vysloví, že zásah spočívající ve zveřejňování nedostatečně anonymizovaných údajů byl nezákonný, a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení.

15. Zástupkyně žalovaného navrhla zamítnutí žaloby s tím, aby krajský soud nepřiznal žalobci náhradu nákladů řízení, protože se žalobce mohl obrátit přímo na žalovaného s žádostí o anonymizaci údajů a dále měl žalovanému zaslat předžalobní výzvu.

F) Posouzení věci krajským soudem

16. Podaná žaloba je žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s., ze kterého výslovně plyne, že *„každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.“*
17. Krajský soud se nejprve zabýval tím, zda byla žaloba podána včas. Podle § 84 odst. 1 s. ř. s. musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Objektivní lhůta se počítá *„od okamžiku, kdy došlo k úkonu, který je žalobcem označován za nezákonný“* [srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2005, sp. zn. 2 Afs 144/2004 (735/2006 Sb. NSS)]; v nyní rozhodované věci lze za počátek lhůty považovat okamžik, kdy žalovaný žádost o informaci a odpověď zveřejnil na internetových stránkách, tedy 31. 1. 2017. Žalobu podal žalobce dne 28. 12. 2017, objektivní lhůta pro podání žaloby proto byla dodržena.
18. Žalovaný namítal, že nebyla zachována subjektivní dvouměsíční lhůta. S tímto názorem se krajský soud neztotožňuje. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2013, č. j. 6 Aps 1/2013-51, *„ustanovení § 84 odst. 1 s. ř. s. je třeba vykládat tak, že lhůta pro podání žaloby na ochranu před zásahem správního orgánu, a to ani lhůta subjektivní (dvouměsíční), ani lhůta objektivní (dvouletá), nemůže uplynout, dokud tento zásah trvá. Jinak řečeno, žaloba proti zásahu, který trvá v okamžiku podání žaloby, z povahy věci nemůže být opožděná.“* V nyní rozhodované věci žalovaný nepopírá, že osobní údaje žalobce anonymizoval tak, aby nebyly ani částečně či za použití jakéhokoli technického zařízení čitelné, až 11. 1. 2018, tedy po podání žaloby. Vzhledem k uvedenému nelze považovat žalobu za opožděnou pro nesplnění dvouměsíční subjektivní lhůty.
19. Krajský soud dále řešil, zda je žaloba přípustná. Podle § 85 s. ř. s. je žaloba nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný. Podle § 21 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 101/2000 Sb.“), každý subjekt údajů, který zjistí nebo se domnívá, že správce nebo zpracovatel provádí zpracování jeho osobních údajů, které je v rozporu s ochranou soukromého a osobního života subjektu údajů nebo v rozporu se zákonem, zejména jsou-li osobní údaje nepřesné s ohledem na účel jejich zpracování, může a) požádat správce nebo zpracovatele o vysvětlení, b) požadovat, aby správce nebo zpracovatel odstranil takto vzniklý stav. Zejména se může jednat o blokování, provedení opravy, doplnění nebo

likvidaci osobních údajů. Pokud v této věci žalobce nesouhlasil se způsobem zpracování osobních údajů, mohl se obrátit přímo na žalovaného a žádat jej o nápravu. Žalovaný by postupoval podle § 21 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy pokud by považoval žádost za oprávněnou, odstranil by neprodleně závadný stav (což bezprostředně poté, co se dozvěděl z žaloby o svém pochybení, také učinil). Ustanovením § 21 zákona č. 101/2000 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2011, na jehož základě se subjekt osobních údajů mohl obrátit přímo na Úřad pro ochranu osobních údajů, se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, čj. 1 As 93/2009-273, *„podání učiněné podle § 21 odst. 3 i odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění zákona č. 439/2004 Sb., jímž subjekt osobních údajů žádá Úřad pro ochranu osobních údajů o uložení opatření k nápravě zpracovateli či správci osobních údajů, je toliko podnětem k uplatnění dozorčího práva Úřadu. Na výkon dozoru Úřadem nemá podatel subjektivní právo a informace Úřadu pro ochranu osobních údajů o způsobu vyřízení takového podnětu není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s.“*. Závěry uvedené v tomto rozsudku použil krajský soud i v nyní rozhodované věci a má za to, že podnět správci či zpracovateli údajů nelze považovat za jiný právní prostředek k ochraně či nápravě ve smyslu § 85 s. ř. s., při jehož nevyužití by byla žaloba nepřipustná. Nadto v nyní rozhodované věci žalobce žádal, jak bude vysvětleno v bodě 21. této žaloby, pouze určení, že k nezákonnému zásahu došlo, použije se tedy § 85 s. ř. s. věta za středníkem a žaloba je proto přípustná.

20. Protože žaloba byla podána včas (§ 84 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná, přistoupil krajský soud k posouzení její důvodnosti, a to podle algoritmu vymezeného Nejvyšším správním soudem již v rozsudku ze dne 17. 3. 2005, čj. 2 Aps 1/2005-65 (publ. pod č. 603/2005 Sb. NSS). Podle citovaného rozsudku *„je ochrana podle § 82 a násl. s. ř. s. důvodná tehdy, jsou-li - a to kumulativně, tedy zároveň - splněny následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením ("zásahem" v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž "zásah" v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování "zásahu" (6. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout.“* Poslední z uvedených podmínek byla v důsledku novely s. ř. s. provedené zákonem č. 303/2011 Sb. rozšířena v tom smyslu, že domáhat se lze i určení toho, že zásah byl nezákonný.
21. Žalobce se v žalobě a ve shora specifikovaných doplněních žaloby domáhal nejen určení, že zveřejněním neanonymizovaných osobních údajů došlo k nezákonnému zásahu, ale také toho, aby krajský soud zakázal žalovanému pokračovat ve zveřejňování nedostatečně anonymizovaných osobních údajů žalobce. Z podání žalobce ze dne 20. 2. 2018 vyplývá, že si byl žalobce úplné anonymizace provedené dne 11. 1. 2018 vědom, protože krajskému soudu sdělil, že vzhledem k postupu žalovaného po podání žaloby nelze petit I. a II. pro následné chování žalovaného projednat. Během jednání soudu zástupce žalobce omezil žalobní petit pouze na určení, že došlo k nezákonnému zásahu, krajský soud proto řízení v části návrhu žalobce, aby krajský soud *„zakázal žalovanému pokračovat ve zveřejňování nedostatečně anonymizovaných osobních údajů žalobce na webových stránkách žalovaného dostupných na URL <http://www.valasskemezirici.cz/>, a to jména žalobce, příjmení žalobce, data narození žalobce, adresy trvalého pobytu a bydliště žalobce a e-mailové adresy žalobce ve zveřejněné žádosti žalobce žalovanému o informace ze dne 7. dubna 2016“*, z důvodu zpětvzetí žaloby pro jednání žalovaného, co do petitu I. a II. zastavil.

22. Jelikož se žalobce vzhledem k výše uvedenému domáhal pouze určení, že zásah byl nezákonný, je třeba předně připomenout, že podle § 87 odst. 1 část věty za středníkem s. ř. s., rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.
23. V nyní rozhodované věci žalobce považuje za nezákonný zásah to, že žalovaný v rámci zveřejnění odpovědi na žádost o informaci nedostatečně anonymizoval jeho osobní údaje a zveřejnil je na internetových stránkách města. V této věci tedy není sporné, že žalobce podal dne 8. 4. 2016 u žalovaného žádost o poskytnutí informace, žalovaný mu tuto informaci dne 20. 4. 2016 sdělil a žádost o informaci spolu s odpovědí dne 31. 1. 2017 zveřejnil na internetových stránkách žalovaného. Krajský soud ale musel posoudit, zda žalovaný dostatečně anonymizoval osobní údaje žalobce, a pokud nikoli, s ohledem na zmiňovaný algoritmus přezkumu určit, zda se jednalo o nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s.
24. Žalovaný tvrdí, že osobní údaje dostatečně anonymizoval. Krajský soud má za to, že tomu tak není. Žalovanému však nelze upřít snahu o anonymizaci. Osobní údaje žalobce přepsal černým fixem, proto pokud by byl dokument zachován pouze ve fyzické podobě, byl by anonymizovaný. Žalovaný však dokument naskenoval a po této úpravě se daly osobní údaje žalobce, za splnění určitých podmínek, přečíst. Krajský soud proto dospěl k závěru, že anonymizace provedená žalovaným nebyla dostatečná.
25. Krajský soud proto dále posoudil, zda zveřejnění nedostatečně anonymizovaných osobních údajů lze považovat za nezákonný zásah.
26. Podle § 5 odst. 3 informačního zákona *„do 15 dnů od poskytnutí informací na žádost povinný subjekt tyto informace zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. O informacích poskytnutých způsobem podle § 4a odst. 2 písm. e) a f), informacích poskytnutých v jiné než elektronické podobě, nebo mimořádně rozsáhlých elektronicky poskytnutých informacích postačí zveřejnit doprovodnou informaci vyjadřující jejich obsah“*. Informační zákon tedy stanoví, že povinné subjekty mají povinnost zveřejnit poskytnutou informaci, z tohoto ustanovení však nevyplývá, že by měl povinný subjekt povinnost zveřejnit i vlastní žádost o informace. Žalovanému však v tomto postupu nic nebránilo, nadto se tímto způsobem vyvaroval chyb v možné špatné interpretaci žádosti o informace. Podle § 8a informačního zákona *„informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu“*. Žalovaný měl tedy povinnost zveřejnit toliko informaci poskytnutou na žádost, tato povinnost se však netýkala zveřejnění osobních údajů žadatele. Naopak, ohledně jejich zveřejnění měl žalovaný jako povinný subjekt respektovat omezení vyplývající z § 8a informačního zákona, který odkazuje na zákon č. 101/2000 Sb. (ten však žádné zveřejnění osobních údajů žadatele o informace neumožňuje). Žalovaný tedy zveřejnil žalobcovy osobní údaje bez jakéhokoli právního podkladu. Jelikož žalovaný jednal jako veřejná instituce, byl oprávněn konat pouze to, co mu zákon umožňuje. Ani informační zákon, ani zákon č. 101/2000 Sb. ho však ke zveřejňování osobních údajů bez zákonného zmocnění neopravňovalo, žalovaný proto jednal v rozporu se zákonem; svým pochybením žalovaný proto zasáhl do žalobcových práv.
27. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Aps 1/2005-65 krajský soud uzavírá, že žalobce byl přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, konkrétně tím, že žalovaný zveřejnil nedostatečně

anonymizované osobní údaje žalobce, aniž by k tomu byl oprávněn. Nejednalo se o rozhodnutí (4. podmínka) a tím, že šlo o osobní údaje žalobce, byl zásah zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Nezákonný zásah trval od 31. 1. 2017 do 10. 1. 2018.

28. Pro úplnost krajský soud uvádí, že se polemikou žalobce týkající se činnosti Nejvyššího správního soudu nezabýval, protože žalobce neoznačil Nejvyšší správní soud jako žalovaného, neuváděl žádné konkrétní skutečnosti a jeho tvrzení o Nejvyšším správním soudu se neodrazila ani v žalobním petitu.

G) Závěr a náklady řízení

29. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud dospěl k závěru, že byly naplněny pojmové znaky nezákonného zásahu podle § 82 s. ř. s., neboť žalovaný svým nezákonným postupem, který byl v rozporu s § 8a informačního zákona a § 8 zákona č. 101/2000 Sb., žalobce přímo zkrátil na jeho právech a tento zásah byl zaměřen přímo vůči němu. Podle § 87 odst. 2 věty první s. ř. s. tedy krajský soud určil, že žalovaným provedený zásah vůči žalobci byl nezákonný.
30. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný neměl právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch, protože krajský soud výrokem II. rozsudku určil, že došlo k nezákonnému zásahu, a výrokem I. z důvodu zpětvzetí žaloby pro jednání žalovaného co do petitu I. a II. řízení zastavil.
31. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, krajský soud náhradu nákladů v souladu s § 60 odst. 7 s. ř. s. nepřiznal. Krajský soud je toho názoru, že pokud hlavním cílem žalobce byla skutečně ochrana osobních údajů, měl se obrátit s podnětem k nápravě nejprve na žalovaného. Pokud tak neučinil, neměl žalovaný možnost své pochybení napravit, protože mu žalobce neposkytl žádnou součinnost. Žalobce tím, že podal pouze žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, zvolil méně pružný prostředek ochrany před nezákonným zásahem; krajskému soudu je tak zřejmé, že mu primárně nešlo o neprodlenou ochranu veřejných subjektivních práv a že tvrzená újma je pouze hypotetická. Pokud žalobce skutečně považoval zveřejnění osobních údajů za tak závažný zásah do svých práv, měl z povahy věci využít přímou možnost nápravy, přičemž žaloba měla být až subsidiárním prostředkem ochrany. Argumentace žalobce, že by tímto postupem nebyl naplněn psychologický efekt či preventivní působení, je nepřipadný a zcela se míjí s účelem žaloby na ochranu před nezákonným zásahem.
32. Pro úplnost krajský soud uvádí, že sám žalobce připustil, že k pochybení žalovaného došlo „nešťastnou náhodou“. Žalovaný se o anonymizaci pokusil a nebyl si vědom, že za použití určitých technických prostředků jsou osobní údaje žalobce čitelné. Žalovanému tedy nelze vytknout, že by nesplnil svou povinnost a osobní údaje opomněl anonymizovat. Osobní údaje nebyly čitelné vždy, ale pouze za splnění určitých podmínek. Žalovaný také okamžité poté, co se o své chybě dozvěděl, provedl nápravu a osobní informace znovu (nyní již efektivně) anonymizoval.
33. Shora vysvětlené důvody proto považoval krajský soud za důvody zvláštního zřetele hodné ve smyslu § 60 odst. 7 s. ř. s., pro které žalobci nepřiznal náhradu nákladů.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 27. března 2018

JUDr. Zuzana Šnejdrová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu